

Att snickra ihop en modern musikfestival

GMLSTN JAZZ i ljuset marknadifiering, kulturarv och festivalisering

OLLE STENBÄCK är filosofie doktor i etnologi och forskare vid Centrum för Konsumtionsvetenskap, CFK, vid Göteborgs universitet. Hans forskning rör bland mobilitetsmönster utifrån ett hållbarhetsperspektiv, marknadsföring av kosthållningar, samt hållbara ljudlandskap i den "hållbara staden".

NIKLAS SÖRUM är filosofie doktor i etnologi och forskare vid Centrum för Konsumtionsvetenskap, CFK, vid Göteborgs universitet. Hans forskning rör bland annat digitaliseringen av konsumtionskultur, etisk konsumtion, second hand-, retro- och vintagemarknader samt jazzmusikfestivaler som kulturarvsproduktion.

den här artikeln bygger på material från det numera avslutade forskningsprojektet CHIME (Cultural Heritage and Improvised Music in European Festivals)¹ inom vilket vår uppgift var att studera hur jazzmusik – av UNESCO klassat som internationellt kulturarv – ”marknadifieras”, det vill säga struktureras och stöps om till produkter för den kommersiella marknaden. Utgångspunkten för studien var den Göteborgska jazzfestivalen GMLSTN JAZZ och innehållet i den här artikeln bygger på material från det fältarbete vi genomförde vid tre olika upplagor av festivalen.

Fokus för studien var inte festivalens musikaliska innehåll, trots att det var en musikfestival vi undersökte. Vår fokus riktades istället mot hur festivalen sattes samman: hur den med olika medel positionerade sig gentemot marknaden, samt vilka aspekter av kulturarv som åberopades och aktualiserades i processen.

I projektet fokuserade vi därtill på begreppet *festivalisering* och det främst för att en stor del av den moderna festivalforskningen pekar mot ett förändrat festivalfält, där festivalers förutsättningar och därmed dess former förändrats. Ett flertal forskare driver tesen att, med undantag för de riktigt stora musikfestivalerna, moderna musikfestivaler frångått en tidigare gängse festivalform till förmån för en utspridd och ofta fragmentarisk samling akter (Négrier 2014, Taylor, Bennett & Woodward 2014, McKay 2015, Ronström 2016). Akterna går ofta under ett och samma paraply men kan vara utspridda över ett större geografiskt område.

GMLSTN JAZZ utmanade, genom sin utspridda

2016-års GMLSTN JAZZ-program.

form, också vår förståelse för vad en musikfestival är och kan vara. Vår empiri bekräftar en formskillnad som utmanade vår förförståelse av musikfestivaler.

Detta utgör bakgrunden till vår teoretiska och metodologiska ansats i den här artikeln. I vår analys av festivalen har vi hämtat inspiration ur företagsekonomen Marjana Johanssons avhandling *Engaging Resources for Cultural Events: A Performative View* (Johansson 2018) som, utifrån ett assemblage-teoretiskt perspektiv (Hansson 2008, Brembeck & Hansson 2011), söker identifiera festivalsnickrandet som en performativ process, där vissa steg, byggstenar och värden beskrivs som fundamentala för att en musikfestival skall kunna uppfattas och upplevas just *som* en festival i besökarnas ögon och öron. I förhållande till festivalisering och dess implikationer på festivallivet ser vi ett värde i att främst avgränsa oss till sammansättningen, mer än till själva innehållet.

Gamlestaden Jazz, eller GMLSTN JAZZ som festivalen marknadsförs som, äger rum varje år och intar i skrivande stund ett tjugotal scener runt om i Göteborgs stad. Festivalen tillkännager sig som en *modern* jazzfestival och programmet erbjuder allt från internationella akter till lokala jazzgrupper. Festivalen, som grundades 2014, är ett ideellt initiativ och drivs av en liten kärngrupp som har det yttersta ansvaret för genomförandet. Motivet bakom festivalen är en oorganiserad men vital lokal jazzscen samt en vision om att marknadsföra Göteborgs jazzmusikliv till en bred publik. Festivalens ursprungliga ambition var att bredda definitionen av vad jazz är och vad jazz kan vara, vilket framgår i det första festivalprogrammet där akter med bakgrund inom bland annat hiphop kan skönjas. Efterföljande års festivalprogram blottlägger emellertid ett

skifte, där genrekonventioner tycks ha smalnat av.

I en intervju med festivalens konstnärliga ledare² framgår det att fokusskiftet delvis var av solidariska skäl: man ville inte att festivalen skulle konkurrera ut andra jazzarrangemang i staden. Man ville också bygga vidare på de lokala jazzscenernas historia tillika livskraftighet. I detta avseende kan festivalen, från andra året och framåt, betraktas som ett slags motor i en pågående kulturarvsprocess.

2014 års festival utgick från det kulturarvsklassade området Kvibergs kaserner – en före detta militärförläggning som ingår i Göteborgs stads bevarandeprogram. 2017 års festival utgick istället från ett tjugotal scener runt om i staden. Namnet GMLSTN JAZZ är kvar, men Kvibergs kaserner och stadsdelen Gamlestaden så gott som övergivna. Genom transformeringen blev festivalen svår att få grepp om. Medan festivalbegreppet inte nödvändigtvis syftar till någon fixerad festivaltypologi (Getz 2010, Mackley-Crump 2013), går det relativt enkelt att identifiera en vanligt förekommande form inom europeiska jazz, rock- och pop-festivaler. Med hänvisning till Owe Ronströms artikel om festivaler och festivalisering i tidskriften PULS (2016), följde GMLSTN JAZZ inte längre den nordeuropeiska arketyppiska musikfestivalformen, där en uppsjö akter samsas om ett par större scener över en begränsad tid, till exempel en helg, samt inom ett avgränsat och ofta inhägnat område.

Begreppet festivalisering, som vi har valt att använda i artikelns underrubrik, belyser förändrade förutsättningar inom festivalväsendet tillika hur allt fler kulturella företeelser marknadsförs i termer av *festivaler*. Ett flertal festivalforskare, däribland redaktörerna till antologin *The Fes-*

tivalization of Culture (Bennett, Taylor & Woodward 2014), menar att festivalbegreppet inte längre avser "[...] periodic, cultural, religious or historical events within communities", utan är "a popular means through which citizens consume and experience culture" (ibid). Bennett, Taylor och Woodward beskriver festivalisering som ett ekonomiskt attraktivt sätt att paketera och sälja kulturella fenomen för att generera turism (ibid). Författarna betonar dock mer än bara en formmässig skillnad. I boken kan man skönja ett resonemang som söker åskådliggöra festivalfenomenets separation från ett ritualperspektiv, något som dock inte varit i fokus i vår studie av GMLSTN JAZZ.

Vårt fokus är emellertid riktat mot hur festivaler likt GMLSTN JAZZ frångår tidigare nämnda arketytiska musikfestivalform och vilka följder detta får för förståelsen av en musikfestival, samt vilka motiv som föranleder en dylik transformation.

Diskussionen om musikfestivalers förändrade former, och kanske också dess förutsättningar, står i nära relation till fenomenet festivaldöd (Bossius & Björnberg 2014) och inbegrips i diskussioner om moderna musikfestivalers överlevnadsstrategier. I vår studie av GMLSTN JAZZ framgår inte detta uttryckligen, men delar av materialet antyder att musikfestivaler idag inte har särskilt bra förutsättningar att lyckas. Transformationen av GMLSTN JAZZ tycks dock främst ha att göra med det lokala musiklivets förutsättningar och ett slags diplomatverksamhet mellan organisatörer inom detsamma.

Med hänvisning till Rosita Henry och Lawrence Foanotas artikel *Heritage Transactions at the Festival of Pacific Arts* från 2014, menar vi att GMLSTN JAZZ mer eller mindre intvingats i en diskursiv process som aktualiserat frågor om Göte-

borgsjazzens innehåll: vad den ska eller inte ska inrymma.

Under festivalens tredje år framgår detta särskilt tydligt. Festivalkommittén visar en allt högre lyhörddhet gentemot Göteborgs lokala jazzmusikliv. Ett exempel är dispyter som uppstår kring hur parter skulle samlas under GMLSTN JAZZ-paraplyet. Ett initiativ som skriver fram sig själv som en moderniserande plattform, med avsikt att bredda genrekonventioner, utgör en risk i termer av inkludering och sammanlänkning. Rodney Harrison kallar detta för "connectivity ontologies" (Harrison 2015) som, utifrån ett dialogperspektiv, kan beskrivas som *sammanlänkningens ontologi*. Begreppet syftar till vilka tolkningar av kulturella uttryck som är tänkbara, eller ens möjliga, att foga samman och presentera på samma scen eller under samma paraply.

Festivalens växande lyhörddhet kan kopplas till det Rodney Harrison kallar för *kulturarvets agens* tillika rörlighet (Harrison 2015:32) och hur agens kan komma att flyttas mellan olika kollektiv. För GMLSTN JAZZ innebar detta att den specifika sammanlänkningen festivalen sökte göra inte längre ägdes enkom av festivalens kommitté. Värdena av och innehållet i Göteborgs jazzmusikliv kom att förhandlas mellan parter som inte var medräknade från början – åtminstone inte i termer av att definiera festivalens beskaffenhet.

Festivalen, som ursprungligen hade ambitionen att bredda bilden av jazzmusik som genre och att marknadsföra jazzen till en bredare publik, transformerades över tid till ett slags uppsamlande nätverk för den befintliga jazzmusiken i Göteborg.

Begreppet *modern* och dess konnotationer berättar något om jazzen agens. Vad

händer när GMLSTN JAZZ möter grupper/scener/organisationer som ämnar upprätthålla en smal, eller för att inte säga konservativ och *konserverande*, tolkning av vad jazz är? Vilka aspekter, och värden, aktualiseras i dessa förhandlingar?

BYGGSTENAR

I vår studie av GMLSTN JAZZ har vi, som vi nämnde inledningsvis, inspirerats av företagsekonomen Marjana Johanssons avhandling *Engaging Resources for Cultural Events: A Performative View* (Johansson 2018), vilken ställer upp fyra fundamentala steg i processen att sätta ihop en festival. Processen följer dock inte en kronologisk ordning och stegen ska inte tolkas som isolerade från varandra, utan som parallella och överlappande förlopp. De fyra stegen ska också ses som analytiska hållpunkter; som verktyg för att identifiera uppkomsten och sammansättningen av en festival.

Det första steget i processen är att *anlägga ett fundament för festivalen* och säkra dess position. Det andra steget är att *skapa ett narrativ* för festivalen med syfte att tillskanska sig legitimitet och autenticitet. Det tredje steget är att *säkra ett territorium*, vilket kan tolkas som ett emblematiskt paraply för festivalen. Det fjärde steget, att *rama in festivalen*, bygger på relationellt identitetsarbete, med avsikt att definiera vad som är inom respektive utom festivalens gränser.

Begreppet fundament ska tolkas symboliskt och inte som en fysisk, geografiskt situerad plats/festivalområde. I vår analys av GMLSTN JAZZ karakteriseras detta av den påstådda frånvaron av en modern jazzfestival. Under fältarbetet våren 2016 fann vi att fesitvalkommittén betonade

*Göteborgs jazzscens organisatoriska problem*³ som resulterade i att spelställen och klubbar ofta gick om varandra och sällan samarbetade. GMLSTN JAZZ intog rollen som organisatör och sökte därigenom säkra och legitimera sin egen position: man gav festivalinitiativet en mening och en riktning (Johansson 2008:83). Denna process bör också, idealiskt sett, leda till att festivalen är närvarande även när den är frånvarande.

Detta kan beskrivas som att aktivt arbeta sig in i nyckelposition inom jazzmusiklivet. Festivalinitiativet kan också förstås som ett samlande och manifesterande av "community resources" (Arcodia & Withford 2006); en uppvisning av Göteborgs jazzmusikliv, med syfte att samla och åskådliggöra vilka resurser som finns att tillgå.

Inledningsvis bör anläggandet av ett fundament förstås i ljuset av just ett ihopsamlade och uppvisande. I vår intervju med festivalens konstnärliga ledare i november 2015⁴ framgår det att festivalinitiativet inledningsvis sågs som ett sätt att få komma ut och spela. Festivalen kunde med andra ord generera speltillfällen:

De flesta spelar i rockband, turnerande rockband. Dom har mängder av gig, men sällan på hemmaplan. Och nästan aldrig i jazzgrupper.

Samtliga medlemmar i fesitvalkommittén är jazzmusiker och festivalen skapade således ett välkommet utrymme för att få spela sin musik live (Stenbäck 2016). Andersson och Getz refererar till nya festivalinitiativ i termer av självcentrering, där fokus ofta riktas mot att inta och "äga" sin egen nisch (Anderson & Getz 2009) och GMLSTN JAZZ är inget undantag.

Det andra steget i processen att snickra ihop festivalen är att *skapa ett narrativ*, det vill säga en berättelse om festivalen och

dess begynnelse. Området Gamlestaden och Kvibergs kaserner spelar en viktig roll i berättelsen om GMLSTN JAZZ. Dels utgår den från ett kulturarvsperspektiv; ett spel med jazzmusikens marginaliserade positionering inom musiklivet. Berättelsen anspelar också på bilden av jazz som motkultur/alternativ kultur; ett karaktärsdrag som länge kastat sin skugga över jazzmusik (Arvidsson 2008; Zimmerman 2008).

Göteborgs stad beskriver Gamlestaden som ett område med utvecklingspotential. Området har i folkmun kallats allt från charmig ruffigt, till otryggt och osäkert (Stenbäck 2016). I vår intervju med festivalens konstnärliga ledare beskrivs Gamlestaden med följande ord:

Gamlestan har en särskild känsla... och mångfald... Det är en mix av kulturer som kan bidra med värdefulla utbyten för festivalen. Inte bara musikaliskt sett.”

Området har tidigare inhyst jazzfestivaler – möjligen på grund av låga hyror och en tillåtande atmosfär för småskaliga initiativ. I termer av kulturarv utgör området därtill ett slags förbindelse till det förgångna, till ett ”förr”. Stadsdelen betonar, som Johansson skriver, “certain values and norms [...] which implies continuity with the past” (Johansson 2008:91).

Stadsdelen tycks vara ett tacksamt föremål för kulturarvsrelaterade forskningsprojekt, däribland projektet *Strukturella samhällsförändringar och kulturarvsprocesser*, vars resultat presenteras i antologin ”Gamlestaden: Strukturella förändringar och kulturarvsprocesser – en fallstudie” (Andersson, Olsson & Wetterberg 2015).

Autenticitet är ytterligare en viktig aspekt i berättelsen om GMLSTN JAZZ. Även om festivalen rört sig från stadsdelen utgör Gamlestaden en väsentlig aspekt

i berättelsen. Anknytningen till stadsdelen fortsätter också genom namnet på festivalen – en central del i uppkomsten som man inte gärna vill göra sig av med – och som betonas än mer nu när festivalen rört sig inåt stadskärnan. Motivet tycks vara en mix av ett politiskt ställningstagande och opportunist. Festivalens konstnärliga ledare fortsätter:

Det händer ju massor här [i Gamlestaden] nu. Dom bygger nya bostäder, ett kulturcenter... Och så finns det mångfald. Vi hoppas kunna vara en del av det, av utvecklingen, och hjälpa stadsdelen att bli mer attraktiv. Det var lite ett politiskt drag från min sida.

I termer av autenticitet, det vill säga en fråga om berättelsens tillförlitlighet, bör också kommittémedlemmarnas bakgrund beaktas. Samtliga medlemmar är, som tidigare nämnt, jazzmusiker och som forskning kring andra Europeiska musikfestivaler visar (se Arvidsson et al. 2012) ger individuell trovärdighet en särskild tyngd till berättelsen om ett festivalinitiativ. Medlemmarnas bakgrund bekräftar berättelsens äkthet (Reit-samer 2014). Festivalens konstnärliga ledare bodde under uppkomsten av festivalen också i området (Stenbäck 2016:12).

Det tredje steget i festivalsnickeriet är vad vi kallar för att säkra ett territorium. För GMLSTN JAZZ innebar detta steg dels att inta Kvibergs kaserner, dels att väva samman festivalens namn med namnet på stadsdelen/området, så som åtskilliga svenska och internationella musikfestivaler både gör och har gjort. Säkrandet av ett territorium innebär också att transformera, eller temporärt förändra, ett utvalt område och göra det till sitt eget. Det territoriala arbetet handlar också om marknadsföring, som ett slags varumärkesprofilering, där musikfestivaler – ideella som kommersiella – många gånger kan liknas vid en handelsvara. GMLSTN JAZZ hade initialt storslagna planer. I upptakten till den första upplagan 2014 hade man för avsikt att anlägga en stor utomhusscenen vid Kvibergs kaserner – något som verkligen markerade festivalens närvaro. Idén tonades dock ned, då man snart insåg vidden av arbetsinsatsen. I bakgrun-

GMLSTN JAZZ-kartan, © Cecilia Elgh 2017.

den fanns också en oro kring hur tillgängligt Gamlestaden var, vilket kom att bli en fråga om överlevnad. I bakgrunden fanns också en oro kring hur stadens befintliga arrangörer skulle inkluderas – och på vilket sätt.

Redan under det första året fanns i bakvattnet förhoppningar om att kunna omlokalisera festivalen. Detta drag går å ena sidan att koppla till tidigare nämnda festivaldöd och en rädsla för att ta vatten över huvudet. Å andra sidan går draget att koppla till en fråga om tradition och diplomati – ett slags kulturell ekonomi – en inbördes förhandling mellan aktiva jazzmusikorganisatörer i Göteborg.

Det fjärde steget i processen är *inramningen av festivalen*. Ordet inramning skall tolkas som ramarna för ett specifikt nätverk, i det här fallet en jazzfestival, och

hur det verkställer sig själv i termer av en uniform och identifierbar enhet (Johansson 2008; Callon 1999). Inramningen insinuerar en process som går ut på att dra skiljelinjer och definiera vad som tillhör och vad som inte tillhör festivalen. Med andra ord handlar inramningen om att skapa en till synes greppbar helhet.

Under den andra upplagan av festivalen lämnade man delvis området, det vill säga den inramning man ursprungligen arbetat med, vilket ledde fram till nya bryderier. En festival som är utspridd över stora delar av Göteborgs stad är detsamma som en festival som potentiellt sett är svår att identifiera. I detta skede behövde festivalen återigen dra skiljelinjer och markera vad som utgjorde GMLSTN JAZZ i redan fördefinierade utrymmen. Ett av-

gränsat område ramar ur många aspekter in sig självt; det upprätthåller bilden av vad som inte tillhör festivalen. Det underlättar också i de relationella ramarna för artister, publik och produkter.

Vårt material visar att flera festivalbesökare saknade *festivalkänslan* – en känsla som festivalen tycks ha haft svårt att införliva genom sin utspridda form:

”Å ena sidan är det ju kul att jazzen intar en massa olika scener. Det är nog bra för genren. Men för mig hade det varit mer värt att sticka till ett festivalområde, en plats liksom. Jag saknar den känslan... festivalkänslan.”

Genom sin utspriddhet visar dock festivalen, genom att inta mellan sju och tjugo scener, upp merparten av stadens jazzmusikliv och dess olika utrymmen. Även om festivalbesökarna tvingas vara mobila, och inte hinner med alla arrangemang, inbjuder initiativet till ett slags uppvisning av den – för att citera festivalkommittén – ”livskraftiga Göteborgsjazzen.”⁵

2017 års upplaga av festivalen hölls samman främst genom en karta. Kartan kan ses som ett sätt att marknadsföra festivalen, men också som ett försök att hålla ihop och göra festivalen begriplig. I termer av inramning kan kartan beskrivas “establish the scope of an event, and [...] define the actors involved in its realization” (Johansson 2008:119).

AVSLUTNING

I den här artikeln har vi redogjort för uppkomsten och transformeringen av ett samtida festivalinitiativ som trots sin vilja att bli en modern plattform för jazzmusik upptagits i en lokal diplomatiprocess som går att sammanlänka med lokala kulturprocesser. Vi har, genom att utgå från

Marjana Johanssons fyra steg i hopsnickrandet av en festival, belyst hur GMLSTN JAZZ ämnat följa processens grundläggande steg men upptagits i förhandlingar kring tradition och representation som påverkat formen för festivalen.

Idealiskt sett förfogar en musikfestival över makten att mobilisera och producera något som sträcker sig långt utanför sig självt (Johansson 2008:55), vilket i det här fallet kan beskrivas som något större än det göteborgska jazzmusiklivet. Men för att återkoppla till tidigare nämnda diplomatverksamhet har GMLSTN JAZZ misslyckats att mobilisera flertalet centrala parter inom stadens jazzmusikliv, åtminstone med sin egen tänkta form in takt. Begreppet *modern*, som festivalen fortfarande använder i marknadsföringen av sig självt, insinuerar en positionering gentemot det *omoderna* samt en ambition att bredda genrekonventioner. Genom denna positionering drogs festivalinitiativet in i en diskussion om jazzmusikens innehåll som kom att definiera festivalens fortsättning. GMLSTN JAZZ för inte uttryckligen en dialog med den lokala jazzmusikhistorien, men genom sin ambition att vara en modern jazzmusikfestival och bredda genren aktualiserar festivalen – i dialog med andra aktörer som i nuet vårdar och upprätthåller sina respektive bilder av jazzmusikens förr och nu – frågor av just denna karaktär.

NOTER

¹ <http://chimeproject.eu>, 2019-02-28, 11:00.

² Intervju med festivalens konstnärliga ledare, november 2015.

³ Intervju med festivalkommittén, Gamlestaden, april 2016.

⁴ Intervju med festivalens konstnärliga ledare, november 2015.

⁵ Intervju med festivalkommittén, Gamlestaden, april 2016.

REFERENSER

- Arcodia, Charles & Withford, Michelle, 2006. "Festival Attendance and the Development of Social Capital", i *Journal of Convention & Event Tourism* 8(2): 1–18.
- Andersson, Sara, Olsson; Krister & Wetterberg, Ola (red.), 2015: *Gamlestaden. Strukturella förändringar och kulturarvsprocesser – en fallstudie*. Göteborg: Göteborgs universitet.
- Andersson, Tommy & Getz, Donald, 2009. "Tourism as a mixed industry. Differences between private, public and not-for-profit festivals", i *Tourism Management*, nr 30, s. 847–856.
- Arvidsson, Alf, 2008. *Musik och politik hör ihop. Diskussioner, ställningstaganden och musicerande 1965–1980*. Stockholm: Gidlunds.
- Bennett, Andy; Taylor, Jodie & Woodward, Ian (eds), 2014. *The Festivalization of Culture*. London: Routledge.
- Bossius, Thomas & Björnberg, Alf (red.), 2017. *Made In Sweden: Studies in Popular Music*. New York: Routledge.
- Brembeck, Helene & Hansson, Niklas, 2011. "Konsumtion i rörelse. Att följa socio-materiella assemblage", i *Kulturella Perspektiv – Svensk etnologisk tidskrift*, 3–4, 2011, årgång 20.
- Callon, Michel, 1999: "Actor-Network theory: The market test", i Hassard, J. & Law, J. (eds). *Actor-Network Theory and After*. Oxford: Blackwell.
- Getz, Donald, 2010. "The Nature and Scope of Festival Studies", i *International Journal of Event-Management Research*, 5 (1), s. 1–47.
- Harrison, Rodney, 2015. "Beyond Natural and Cultural Heritage. Toward an Ontological Politics of Heritage in the Age of Anthropocene", i *Heritage & Society*, 8(1) (May): s. 24–42.
- Hansson, Niklas, 2008. *Nätverkspolitik. Organisering, öppenhet och kontroll I Göteborgs Sociala Forumprocess 2003–2005*. Göteborg: Mara förlag.
- Henry, Rosita & Foana'ota, Lawrence, 2015. "Heritage transactions at the Festival of Pacific Arts", i *International Journal of Heritage Studies*, 21(2):133–152. DOI: 10.1080/13527258.2014.915870.
- Johansson, Marjana, 2008. *Engaging Resource for Cultural Events: A Performative View*. Stockholm: Stockholm School of Economics.
- Mackley-Crump, Jared, 2013. "The Festivalization of Pacific Cultures in New Zealand. Diasporic Flow and Identity within Transcultural Contact Zones", i *Musicology Australia*, 35 (11), July 2013, s. 20–40.
- Négrier, Emmanuel, 2014. "Festivalisation. Patterns and Limits", i Klaic, Dragan (ed.), 2014. *Festival in Focus*. Central European University: Central European Press.
- Reitsamer, Rosa, 2014. "Born in the Republic of Austria. The invention of rock heritage in Austria", i *International Journal of Heritage Studies* 20 (3), s. 331–342.
- Ronström, Owe, 2016. "Four Facets of Festivalization", i *PULS – Musik- och dansetnologisk tidskrift*, vol. 1, nr 1, s. 67–83.
- Stenbäck, Olle, 2016. *Where's it at tonight? Discovering an urban jazz festival in Gothenburg, Sweden*. CFK-rapport, 2016:7, Handelshögskolan, Göteborgs universitet.
- Zimmerman, Nadya, 2008. *Counterculture Kaleidoscope: Musical and Cultural Perspectives on Late Sixties San Francisco*. Michigan: University of Michigan Press.

OTRYCKTA KÄLLOR

- Intervju med festivalens konstnärliga ledare, 2015-10-29.
- Intervju med festivalbesökaren Maria på Folkteatern i Göteborg, 2016-04-23.
- Intervju med festivalkommittén, Gamlestaden, april 2016.

SUMMARY

Assembling jazz in the city: the GMLSTN JAZZ festival in the light of marketization, cultural heritage and festivalization

(Att snickra ihop en modern musikfestival – GMLSTN JAZZ i ljuset marknadifiering, kulturarv och festivalisering)

This article analyzes how the Swedish jazz festival GMLSTN JAZZ is brought together and, through the lens of assemblage theory, examines what building blocks are used and how they relate to and negotiate cultural heritage. From an Actor-network Theory (ANT) perspective, a cultural event like a music festival is understood as the outcome of many processes of assembling and/or networking: a processual ontology that addresses spe-

cific practical ways of relating and engaging human and non-human elements into a coherent whole, all equipped with a certain task or an aim. The analysis outlines four key steps in the processes of assembling the festival. In our analysis we also explore how GMLSTN JAZZ deal with the concept of festivalization, which can be described as the act of wrapping ordinary cultural events and happenings into a festival package. Several researchers emphasize a shift of meaning of the word festival, and that festivals now often refer to regular events, perhaps gathered in a festival programme. GMLSTN JAZZ and its transformation from a “classic” music festival to a dispersed event

is not an easy festival to follow, nor attend, because it challenges cultural chimeras of what music festivals are and what they can be.

Keywords: festivalization, urban festivals, cultural heritage, jazz, music, assemblage, connectivity ontologies

Olle Stenbäck, PhD in Ethnology and Niklas Sörum, PhD in Ethnology are researchers associated to Centre for Consumer Science, CFK, at the University of Gothenburg, Sweden.